

De wedstrijd

De wedstrijd van mei was volgens mij niet moeilijk, tenminste als jullie de spreuk op de mooie tegel, die ter gelegenheid van het zilveren huwelijksfeest van onze koningin en prins werd gemaakt en voor een riks verkocht werd, hadden gelezen. Want er waren nogal veel foute inzendingen bij.

De spreuk luidt:

Doen kunnen we alles, maar dan alleen allen samen

Dat geldt ook voor de HeMaVa busjes en daarom vond ik die uitspraak van onze koningin zo toepasselijk.

Van de goede oplossingen – en gelukkig waren dat de meeste – waren er maar een paar, die er een leuke versiering bij hadden. Kom meisjes en jongens, jullie kunnen toch wel tekenen en kleuren? Ik weet dat sommigen het zelfs heel graag doen. Daarom komt er deze keer een tekenwedstrijd.

Maar eerst nog even over de prijzen van deze laatste wedstrijd.

De eerste prijs is gewonnen door *Nellie Waterman*, 10 jaar uit *Waarde* in *Zee-land*. Die prijs is echt verdiend, hoor! Je inzending was zo netjes geschreven, keurig versierd met gekleurde tekeningetjes en dan dat aardige versje erbij. Heb je dat zelf gemaakt? Dan heb ik nog 3 tweede prijzen gegeven aan *Lubertha van Benthem* uit *Vollenhove* (Ov.); *Klaasje Pijlman* uit *Oldeholtpa* (Fr.) en *Ria van Stijn* uit *Asperen* (Z.H.). En tenslotte kregen na loting nog drie een troostprijs, namelijk *Roelof Pijlman* uit *Oldeholtpa*, *Truus de Koster* uit *Leerdam* en *Dicky van Buuren* uit *Wageningen*. Alle anderen krijgen dan weer een kaart. En dan volgt hier

de TEKENWEDSTRIJD

Neem een stukje goed papier, liefst echt tekenpapier en probeer eens een tekening te maken uit de plaats waar je woont, bijv. je eigen huis en omgeving of een of ander mooi plekje uit je woonplaats. Het wordt dus een soort landschap. Jullie hebben in de vakantie fijn de tijd om daar nu eens echt je best op te doen en zelfs ook een maand langer om je inzending op te sturen. De tekening hoeft niet zo groot te zijn, maar wel groter dan een briefkaart.

O, wat ben ik benieuwd naar wat er uit de bus zal komen.

Vergeet jullie vooral niet om je leeftijd erbij te schrijven? Want dat gebeurt nogal eens! Inzenden uiterlijk *1 september* met naam, leeftijd, adres (en provincie) jongen of meisje.

Allemaal hartelijk gegroet en een heerlijke vakantie toegewenst

door tante Greet.

Albert Verweystraat 63, Voorburg.

Over een trekschuit,

een blinde dame en

jeugdleden

Vroeger ging er een trekschuit van Amsterdam naar Alphen aan den Rijn. Een urenlange mooie tocht dwars door de weilanden. Ieder jaar mochten drie kleine meisjes, in lange zomerjurkjes en met hoedjes op het hoofd, met deze schuit meevaren om in de Martha Stichting, waar een vriend van hun vader directeur was, te gaan logeren. Van moeder kregen ze een grote zak met zelfgebakken koekjes en nog veel meer mee om uit te delen aan de kinderen. In de Martha Stichting, waar de kinderen nog gestichtskleding, dus allemaal hetzelfde, droegen werden de drie „deftige” meisjes vaak afgunstig aangekeken en sommige meisjes hebben wel eens een traantje gelaten, omdat zij niet zulke mooie kleren hadden.

Dat is nu allemaal heel anders. De kinderen uit de inrichtingen dragen precies zulke kleren als jullie. Ze wonen in zo gezellig mogelijk gemaakte huizen en huisjes. Maar nog altijd is er het verdriet, dat ze niet gewoon bij vader en moeder thuis kunnen zijn.

Van de drie deftige meisjes, die hun gehele leven iets gedaan hebben voor de Martha Stichting, is er nog maar één over. Zij is nu een heel oude en blinde dame. Iedere maand laat ze zich nog voorlezen over de Hemava-actie. Laatst, toen ik bij haar was, zei ze: „U kunt wel trots zijn op uw flinke jeugdleden. Iedere maand komt er hier ook één in het huis met haar busje!”

Ik ben ook erg trots op jullie. Ik hoor, dat onze jeugdleden iedere maand trouw rondgaan. Ik hoor, dat een jeugdlid op een bruiloft een versje opzegt en als beloning een bijdrage voor Hemava vraagt. Ik hoor blij en verrast telkens opnieuw hoe jullie iets over hebben voor de kinderen in onze tehuizen. Ik ben daar dankbaar voor!

Nu wens ik je een heel blijde en plezierige vakantie, waar je die ook gaat doorbrengen. Weest voorzichtig en gezellig. Onze kinderen gaan zoveel mogelijk ook met vakantie, mede van het geld, dat met de busjesactie binnenkomt. Doe daarom extra goed je best. Laat je busje in de zomervakantie niet ongebruikt in de kast staan.

Hartelijke groeten van de directeur van Hemava.

Voor elke leeftijd een boek

8—10 jaar: Een lief meisjesverhaal schreef Cok Grashoff: *Geertje en Pinky*. Bij een vliegtuigongeluk is Pinky, een kleine negerjongen, de enige overlevende. Hij wordt tijdelijk opgenomen in een doktersgezin waar hij dikke vrienden wordt met Geertje. Verstaan kunnen ze elkaar niet, maar begrijpen best. Ze beleven samen veel lief en leed tot Pinky terug kan naar Afrika. Rotterdamse kinderen kozen dit als „beste boek van het jaar”. (Uitg. v. Goor.)

9 jaar en ouder: Wie van een „lekker gek” boek houdt, zal genieten van *De negen levens van de kat Mackenzie* door U.M. Williams. Men zegt dat een kat negen levens heeft en Mackenzie de scheepskat heeft deze hard nodig, eerst als schipbreukeling en later op een onbewoond eiland vol gevaren, met als enig gezelschap een vrouw die katten háát. Een heel humoristisch boek. (v. Holkema & Warendorf.)

11 jaar en ouder: *Panokko* door Anne de Vries, een fijn, interessant boek dat je meeneemt naar het oerwoud van Suriname en boeiend vertelt over het dagelijks leven van de jonge Panokko, zoon van het stamhoofd der Oajana-Indianen. Een primitief leven vol gevaar en avontuur. Tenslotte volgt de aanraking met de blanken, hun knappe „medicijnman”, hun „grote vreemde vogel”, het vliegtuig, en het zwarte boek met de verhalen van „Hoofdman Jezus”, die Panokko en zijn vrienden zelf hebben leren lezen. (Uitg. Callenbach.)

14 jaar en ouder: Vooral jongens zullen *Goed zo Toyon* van Nich. Kalasnikoff waarderen en meisjes die van iets stoers houden. Dertig jaar geleden reisde een politieke gevangene wekenlang onder toezicht naar Noord-Siberië, zijn verbanningsoord. Op een rustplaats bij vriendelijke bewoners sluit hij vriendschap met Toyon, een kreupele, afgeleefde hond die zeer geliefd blijkt te zijn. En dan hoort hij de geschiedenis van deze bijzondere hond en de mensen aan wie hij zoveel geluk, voorspoed en redding bracht. Een prachtig verhaal van leven onder barre omstandigheden, waarbij een goede hond zoveel betekent. (Uitg. v. Holkema & Warendorf.)

Voor meisjes van 14 jaar en ouder schreef M. Velsen-Quast opnieuw een heel apart boek *Gekke Erika*. Erika heeft een naar thuis en hoewel ze goed kan leren, op school eigenlijk ook geen leven. Waarom wordt er altijd gezegd „gekke Erika”? Ze doet, zegt en draagt dingen die vreemd aandoen. Ze is zich niet bewust dat dit door haar artistieke aanleg komt en pas na veel moeilijkheden gaat ze zichzelf begrijpen en wordt haar begaafdheid als balletdanseres een vreugdevol verschiep. De grote waarde van dit boek is, dat het je toont hoe het „anders” van artistiek begaafden niet „gek” betekent. (Uitg. Ploegsma.)